



El jove pagès Genís Espinós, de Paüls, mostrant el cementiri d'arbres en què s'ha convertit la seua finca de Xerta. FOTO: J. REVILLAS

Incendi de Paüls

## «On hi ha pagesos i ramaders, el foc no arriba a aquesta magnitud»

Una setmana després de l'inici de l'incendi, els afectats quantifiquen els danys a les seues finques i esperen sense moltes esperances els ajuts. La neteja de vegetació i el bon manteniment han salvat alguns negocis i cases rurals

MARINA PALLÁS CATURLA  
XERTA

No hi ha esperança. Genís Espinós, jove agricultor de Paüls de 23 anys, observa com van caient les poques olives que semblava que s'havien salvat en algunes oliveres parcialment cremades, a la seua finca al terme de Xerta. Encara que l'arbre no es cremés totalment, els fruits estan caient per la calor patida. No hi ha res a fer. La zona encara fa olor de fum, i el terra, negre, va embrutant-li les sabates i la part baixa de les cames mentre camina. On abans regnava el verd, ara tot està tennit de color marró fosc i negre. Hi ha un silenci clamorós. Les cendres no fan soroll en ser trepitjades.

Espinós és un dels pagesos afectats pel greu incendi del Baix Ebre de la setmana passada. Ell i la seua família tenen gairebé

una trentena d'hectàrees de conreu a la zona, sobretot d'olivera i garrofers. El foc li ha devorat 250 arbres (oliveres, garrofers i ametlers) i calcula haver patit un 85% de la seua producció. També ha perdut la infraestructura de reg d'una de les finques. «Tenim també un celler a Prat de Comte,

**Genís Espinós és un jove pagès de 23 anys que ha perdut 250 arbres i el 85% de la producció**

perquè per sort també tenim vinya allí i a Horta de Sant Joan, vaig arrendar-li la finca a un pagès que s'ho volia deixar. Serà el vi el que ens farà aguantar perquè realment aquí ha quedat tot devastat», explica observant les oliveres, els garrofers i els pins

cremats a una de les finques de Xerta. Just l'any passat van desbrossar i netejar aquesta finca de pins, de forma que l'actuació realitzada ha ajudat que alguns arbres no s'hagen cremat. No obstant això, els arbres que han quedat vius però encerclats pel foc igualment acabaran per llençar el fruit a terra. «I no sabem quants anys faran falta perquè tornen a produir».

El jove pagès, autònom des de fa dos anys, va decidir estudiar un cicle mitjà i un de superior per dedicar-se a l'agricultura i a la viticultura. «Vaig decidir-ho perquè m'agrada, però en canvi m'he de passar mitja jornada fent d'administratiu i omplint papers... Tot plegat ho fa molt difícil. Hi ha coses inevitables com un incendi. Però altres coses són evitables, com la burocràcia. Haurien de simplificar les coses o ningú s'hi dedicaria», valora.

Espinós va participar en la reunió d'afectats dilluns a la nit, a Paüls. En va sortir sense gaires esperances. «Ens parlen d'ajudes de 300 euros per hectàrea. Sembla una mofa. Com a mínim hauríem de poder tornar a plantar els arbres que hem perdut», exposa.

**Els pagesos lamenten que hagin de fer tanta burocràcia per dedicar-se a la terra**

El foc ha afectat un 80% del terme de Xerta, sent el municipi més perjudicat per l'incendi.

**Més inversió per prevenir**  
Curiosament, part de la zona afectada per l'incendi ja va cremar en un altre foc fa trenta

anys, a principis dels 90. Ho recorda Moisès Fabra, ex alcalde de Xerta. «Part del cremat ja es va cremar, i això demostra que ningú no ha fet res en tots aquests anys. No podem tornar a ensopegar amb la mateixa pedra tres cops», valora al *Diari*.

Per a l'exalcalde, ara la feina de l'administració és «prevenir, prevenir i prevenir. Ja que tot el que s'inverteix en prevenció després s'estalvia durant l'incendi. Hem d'aprendre que amb una bona gestió forestal, ramadera i pagesa, això no passaria».

Fabra mateix va estar, la nit de dilluns de la setmana passada, remullant la seua finca, ja que les flames van arribar a seixanta metres de casa seua. Com ell, aquella nit de dilluns de tanta angoixa, molts veïns especialment de Xerta i Aldover van veure el foc massa a prop. «Crec que calen més ajudes a la pagesia i a la